

vel bygningsafgiftspligtige. Jeg tror imidlertid, at vi let kunne blive enige. Hvis det ærede Medlem accepterer Forslaget og i Stedet for det, der stod i Fjor, vil sætte alle Ejendomme, som ikke høre til Landbruget, vil jeg gerne tiltræde det. Jeg har jo allerede udtrykkelig gjort opmærksom paa, at mit Forslag ikke er Idealet, men at man maasse vil kunne komme nærmere dertil. Der er jo flere ærede Medlemmer, som have udtalt sig for Tanken, men ikke kunnet billige Maaden, hvorpaa den var udtrykt, og dem vil jeg bede om at fremsætte noget, som de mene er bedre, og jeg vil da muligvis kunne tiltræde det.

Over for den ærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg tror, han begik en Feiltagelse, naar han mente, at disse Bestemmelser her ere bedre for de Kommuner, hvortil der flytter Landligere, end de nuværende Bestemmelser. Den ærede Minister mener nemlig, at for Øjeblikket kan man kun beskaffe fra den 1ste Juli, og det vil man ogsaa efter dette Forslag; men jeg vil gøre opmærksom paa, at efter de nuværende Forhold har man ikke blot Tillægsligning for Landligere, men man har ogsaa Landligere opførte paa Hovedlisten, og jeg kan ikke indse andet, end at det maa falde bort. Der staar nemlig, at der „under Skatteligningen kan inddrages ikke blot de, der ved dens Affattelse have fast Ophold i Kommunen, men ogsaa de, om hvilke det paa den Tid kan forudsættes, at de i mindst 4 Maanedes af Statteaaret ville have skattepligtigt Ophold sammesteds; til dem, der som Følge heraf inddrages under Ligningen, bliver der at meddele særlig Underretning om Statteansættelsen.“ Naar man sender dem en saadan Underretning, saa vide de halve af dem ikke, om de komme eller ikke; det er ikke bestemt paa den Tid, da man vil sætte dem paa Hovedligningen ved Statteaarets Begyndelse. Og tillige kommer man ind paa en Vej, som jeg har fremhævet er højt ubehagelig, nemlig at man ofte maa prutte med de Folk. Sætter man en Mand til en Skat, svarer han maasse, at han kun vil give det halve. Jeg har haft meget at gøre med den Slags Ting, og i mange Kommuner ved jeg, at det gaar saaledes. Jeg finder derfor, at den ærede Ministers Opfattelse paa dette Punkt ikke er rigtig. — Dernæst skal jeg gøre den ærede Minister opmærksom paa, at naar han sagde — og høstede Munterhed derfor — at jeg skulde have sagt, at Indenrigsministeren ikke bestilte andet end at lave Embedsmænd, er det ikke rigtigt. Det har jeg ikke sagt, men

jeg har sagt, at med hele det Regeringssystem, vi nu have, bliver man nødt til bestandig at forøge Embedsstanden. Det følger med hele Systemet, og den ærede Minister bekræftede, hvad jeg sagde, samtidig med at han bebrejdede mig min Udtalelse, idet han nemlig sagde, at man ikke kunde lægge en Del af en Skat over paa andre, men man kunde gøre det fremtidig ved ny Statter. At vi ikke ere enige dert er klart, idet vor Tankegang er fuldstændig forskellig. Efter at Statskassen er blanket af ved provisoriske Foranstaltninger, om hvis Nytte jeg for Øjeblikket ikke skal udtale mig, er Regeringens Opgave for hele Bestyringsystemet at lave ny Statter. Jeg derimod mener, at vi have Statter nok; jeg ønsker en Nedgang i Statterne og ikke ny Statter, medens Regeringens Opgave ifølge hele Systemet er at lave ny Statter. Jeg mener derimod, at vi have allerede Statter nok; hvad jeg ønsker, er Nedgang i Statterne, ikke flere Statter; men naar man gaar ud fra to saa forskellige Standpunkter, er det klart, at man ikke kan forstaa hinanden. Den højtærede Indenrigsminister mente, at jeg skulde holde mig for god til at komme med en saadan Bestyrelse. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, hvad der er blevet mig paaduttet, og hvis jeg vilde tale i samme Stil, var der mange Ting, jeg mener, den højtærede Indenrigsminister skulde holde sig for god til.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Det ærede Medlems Opgave er altsaa at blive af med Statter, og Ministeriets Opgave er at lave ny Statter. Det har jeg ikke vidst hidtil; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det, som det ærede Medlem øvede sig paa i alt Fald i Fjor i Udbalget var netop at lave en ny Skat, som rigtig nok ikke gjorde synderlig Lykke. Jeg var, som sagt, den eneste, som behandlede Forslaget lidt venligt, medens alle andre var imod det; det var netop det, det ærede Medlem øvede sig paa i Fjor. Den forskellige Tankegang, der altsaa er til Stede, — og den er vist i mange Henseender til Stede — mellem det ærede Medlem og mig, gaar her nærmest i den Retning; at det ærede Medlem har prøvet at lave ny Skattelovforslag, medens jeg egentlig ikke har prøvet paa det ud over det, som her ligger paa Bordet i Forslaget; det er altsaa ikke det, som det ærede Medlem vil, og jeg kan derfor godt fastholde det, jeg har sagt. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu ønsker at staa fast, at han ikke har talt videre om